Бердянського державного педагогічного університету. В експерименті прийняли участь 18 студентів першого та другого курсів спеціальності Соціальна робота. У ході дослідження використовувався адаптований тест визначення рівня сформованості морально-правових якостей за методом І. М. Юсупова. Він включав в себе 36 закритих питань, що стосуються моральних і правових норм. Аналіз проведеного дослідження показав, що у 22% студентів морально-правова культура проявляється на високому рівні, 35% – із середнім рівнем і 43% мають низький рівень морально-правової культури.

Також ми розробили модель формування морально-правової культури майбутніх соціальних працівників. Метою моделі є створення необхідних умов, які сприятимуть формуванню морально-правової культури майбутніх соціальних працівників.

Отже, виявлені результати дослідження дозволили вивчити реальний стан окресленої проблеми. Розроблена модель стане доповненням до систематичної роботи щодо формування морально-правової культури майбутніх соціальних працівників.

Література

1. Сохан І. О. Морально-правове виховання як складові морально-правової соціалізації молоді / І. О. Сохан // Збірник наукових праць : філософія, соціологія, психологія. – Івано-Франківськ : ВДВ ЦІТ, 2007. – Вип. 12. – Ч. 1. – С. 289–295.

2. Гадзинська О. М. Професійно важливі якості соціального працівника./ О. М. Гадзинська // Практична психологія та соціальна робота. – 2007. - №7. – С. 78–80.

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ НА УРОКАХ ПРИРОДОЗНАВСТВА В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ

Сиплива К. С.,студентка ІІІ курсу факультету психології та соціальної роботи,
Білоусова Н.В., канд. пед. н., доцент Ніжинського державного університету
імені Миколи Гоголя Ніжин, Україна

На сьогоднішній день наша країна не стоїть місці, всі сфери активно розвиваються, вводяться нові реформи. Зміни також проводяться і в освітній діяльності, тож вчителі повинні міняти свою методику викладання шкільного матеріалу. На мою думку, хороший вчитель повинен розвиватися та використовувати інноваційні техології навчання.

У даний час в педагогічній літературі дуже часто можна зустріти поняття «новація», «інновація», «нововведення». На думку педагогів, новація – це засіб, метод, методика, технологія, програма тощо, а інновація – це процес освоєння новацією.

Поняття «педагогічні технології» або «технології педагогічного процесу» можуть бути визначені як науково обґрунтовані системи діяльності, які використані особистістю з метою оптимізації процесу навчання [2, с.122].

Цілий ряд авторів, зокрема й В. Кукушкіна, вважають, що будь-яка педагогічна технологія повинна відповідати деяким основним методологічним вимогам: концептуальність, системність, можливість управління, ефективність, відтворюваність, візуалізація. Т.В.Захарчук називає цілий ряд методик і технологій, які сприяють створенню умов для реалізації та самореалізації особистості, її самовдосконалення та саморозвитку. До них відносять: Вальдорфську педагогіку, технологію саморозвивального навчання Г. Селевка, дальтон-технологію, колективний спосіб навчання (О. Рівін, В. Дяченко), ігрові технології, методику Марії Монтессорі, технологію модульного та модульно-розвивального навчання, проектні технології, розвивальне навчання, технологію рівневої диференціації М. Гузика, адаптивну систему навчання А. Границької, технології проблемного навчання, сугестивні технології, продуктивну освіту, особистісно-орієнтоване розвивальне навчання І. Якиманської, школу «діалогу культур», інтерактивні технології [3].

Інноваційна діяльність – це специфічна діяльність, яка потребує від педагога вміння критично мислити, бути готовим впроваджувати нововведення в освітній процес школи, запроваджувати нові технології навчання й виховання.

За словами О. Пометун, «інтерактивна технологія – жива нитка, що пов’язує вчителя з кожним учнем і учнів між собою. Таке нововведення – не данина моді й не самоціль. Це лише простий і надійний спосіб створити атмосферу активної праці, творчості і співробітництва, взаєморозуміння в класі».

На мою думку, саме на уроці природознавства найоптимальніші умови для розвитку пізнавальної активності, тому що саме тут діти можуть задовольнити свою допитливість та зацікавленість навколишнім світом. Все незвичайне викликає у дітей здивування, безліч емоцій, живий інтерес до процесу пізнання та дозволяє їм засвоїти матеріал різної складності.

Ефективність впровадження інноваційного навчання на уроках природознавства зростає лише коли вчитель правильно і доцільно підбирає методи інтерактивного навчання, спираючись на індивідуальні особливості кожного учня, приміром як темперамент, пам'ять, уява, увага, розвиток мислення та мовлення.

На уроці природознавства використовують такі методи роботи учнів як «Мозковий штурм», «Мікрофон», «Акваріум», «Навчаючись учусь».

Розвиток здібностей нерозривно пов'язаний з інтересом. Вчитель повинен підібрати матеріал для учнів так, щоб посильним було розумове навантаження, щоб не зникла зацікавленість в уроці та щоб діти з захватом та цікавістю слухали його протягом всього уроку. Підтвердження цих слів є вислів Йогана Песталоцці «Повноцінними є ті знання, які дитина здобула власною активністю».

Різноманітність методів інноваційних технологій дозволяє вчителю підібрати їх до будь-якої теми, та до кожного уроку.

Використання інновацій в початковій школі на уроці природознавства допомагає досягти триєдиної мети: розвивальної, навчальної та виховної. Научно доведено, коли вчитель використовує в своїй практиці інноватику, рівень знань кількісно та якісно зростає, також зростає жага до навчання в учнів.

Література:

1.Інноваційні технології навчання в сучасній школі [Електронний ресурс] / – Режим доступу : http: http://social-science.com.ua/article/263. – Назва з екрану.

2.Методика навчання освітньої галузі «Суспільствознавство» в початковій школі: навч.-метод. посіб. / Укладач Т.В.Гордієнко. – Ніжин: НДУ ім. М.Гоголя, 2017. – 186 с.

БІЛІНГВАЛЬНЕ НАВЧАННЯ В СИСТЕМІ ВІТЧИЗНЯНОЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЯК ЧИННИК ЕФЕКТИВНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ

(Ситняківська С. М., кандидат педагогічних наук, доцент)
Житомирський державний університет імені Івана Франка,
м. Житомир, Україна

В сучасних умовах європейського вектора розвитку нашої держави у всіх сферах, у тому числі і у сфері освіти, білінгвізм набуває важливого значення, оскільки професійний білінгвізм – це перспективний напрямок щодо можливостей інтеграції нашої країни та наших спеціалістів у європейський простір.

Варто зауважити, що появу нового типу освіти – білінгвальної – спричинили світові глобалізаційні процеси та науково-технічний прогрес. Тому для України як європейської країни процес розповсюдження білінгвального навчання є неминучим, хоча цей процес супроводжується і великою кількістю проблем, пов'язаних як з організацією такого навчання, так і з визначенням його цілей і оцінкою результатів. При цьому також виникає ціла низка психологічних, організаційних, педагогічних проблем, вирішення яких потребує глибокого наукового обґрунтування та використання вже існуючого позитивного педагогічного досвіду у цій галузі [2].

Слід зауважити, що на сьогоднішній день впровадження білінгвального навчання у ВНЗ, попри очевидну актуальність, має серйозні проблеми. Вони стосуються різних сторін його впровадження у навчальний процес: насамперед відсутністю відповідного розробленого методичного забезпечення, браком часу, використанням лише традиційних методів навчання та невірного розуміння його цілей, а іноді і зневіри у його успішність і потрібність [1].

Насправді ж білінгвальне навчання може принести майбутньому фахівцю більше користі, ніж класичне, розвиваючи у студента різні професійні компетентності, які у майбутньому дадуть можливість конкурувати не лише на українському, а й на світовому ринку праці, допоможуть фахівцю долучитися до світових здобутків та інновацій у межах його професійних інтересів, брати участь